DZIENNIK URZĘDOWY

Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów

Nr. 22. | WARSZAWA, DNIA 23 MAJA 1925. | ROK VII.

Ustawy i rozporządzenia.

62

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu z dnia 28 kwietnia 1925 r. w sprawie ochrony przesyłek pocztowych w czasie transportu i podczas przechowywania ich w urzędach pocztowych.

Na zasadzie art. 33. ustawy z dnia 3 czerwca 1924 o poczcie telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58 poz. 584) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ochrona przesyłek pocztowych w czasie transportu i przechowywania ich w urzędach pocztowych należy do Zarządu pocztowego.

§ 2. Urzędy pocztowe są obowiązane, gdy tego stosunki bezpieczeństwa wymagają, ładunek pocztowy podczas transportu zabezpieczać konwojem uzbrojonym, wykonywanym przez niższych funkcjonarjuszów pocztowych lub wyjątkowo, przez osoby prywatne, ugodzone w tym celu.

§ 3. Gdy urząd pocztowy nie może wysłać konwoju określonego w § 2 lub uważa taki konwój za niedostateczny z uwagi na wysoką wartość ładunku i zagrożone bezpieczeństwo na drodze transportu, ma zażądać ochrony Policji Państwowej w sposób i pod warunkami przewidzianemi w przepisach wykonawczych do niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Wyposażenie urzędów pocztowych w broń przez władze pocztowe i uzbrajanie nią funkcjonarjuszów pocztowych lub osoby prywatne na czas służby ochronnej odbywa się na mocy bezpłatnego upo-

ważnienia, udzielonego władzom i urzędom pocztowym przez właściwe władze administracyjne.

§ 5. Zarząd pocztowy ponosi odpowiedzialność za nieposzlakowane pod każdym względem zachowanie się osób, którym z urzędu powierzono przechowywanie broni, tudzież tych osób, którym broń wydano czasowo w celu wykonywania ochrony.

§ 6. Naczelnicy urzędów pocztowych są obowiązani przesyłki pocztowe i większe sumy pieniężne złożone w urzędach pocztowych ze względu na ich wartość, miejsce i czas przechowywania oraz stosunki bezpieczeństwa zabezpieczać stałemi lub w razie potrzeby czasowemi wartami z pośród niższego personelu. W nadzwyczajnych wypadkach na czas zagrażającego niebezpieczeństwa mogą oni żądać ochrony Policji Państwowej.

§ 7. Konwojowanie ochronne poczty przez osoby prywatne i organa Policji Państwowej odbywa się na rachunek Zarządu pocztowego.

Minister Przemysłu i Handlu: (—) *Józef Kiedroń.*

Minister Spraw Wewnętrznych: (—) *Ratajski.*

Minister Skarbu: (—) *W. Grabski.*

PRZEPISY WYKONAWCZE

do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu z dnia 22 kwietnia 1925 r. w sprawie ochrony przesyłek pocztowych w czasie transportu i podczas przechowywnia ich w urzędach pocztowych.

§ 1. Ze względu na bezpieczeństwo ładunku pocztowego podczas transportu naczelnicy urzędów pocztowych winni zwracać uwagę na należyty stan wozów pocztowych tak rządowych jak prywatnych i na odpowiednie wyposażenie ich w zamykane skarbce, schowki lub skrzynie, przytwierdzone do podłoża wozu. W sprawie usunięcia wszelkich spostrzeżonych w tym kierunku braków winni oni interwenjować we właściwym urzędzie pocztowym, który wykonywa przewóz poczty we własnym zarządzie lub któremu powierzono dozór i kontrolę w stosunku do prywatnego przedsiębiorcy przewozu. W razie bezskuteczności interwencji ma urząd pocztowy, kwestjonujący nieodpowiedni sposób przewozu, donieść o tem przełożonej Dyrekcji P. i T.

§ 2. Ze względu na bezpieczeństwo ładunku pocztowego naczelnicy urzędów pocztowych obowiązani są interesować się stanem bezpieczeństwa w okolicy i na gościńcach, na których się przewozi pocztę. Współdziałają z nimi w tym kierunku posłańcy piesi, woźnice, przewożący pocztę samodzielnie, tudzież konwojanci kursów pocztowych, mianowicie w ten sposób, że o wszelkich zauważonych lub posłyszanych zdarzeniach, budzących obawę, co do pewności transpotu, donoszą obowiązkowo najbliższemu oraz wyjściowemu urzędowi pocztowemu. Co do wszelkich podejrzanych wypadków, wskazujących na wątpliwy stan bezpieczeństwa, naczelnicy urzędów zasięgają wiadomcści i opinji u właściwej władzy administracyjnej I instancji wzgl. w najbliższym posterunek Policji Państwowej, a tam, gdzie takiego niema, w zarządzie gminnym. O ileby udzielone wyjaśnienia lub zdarzające się wypadki napadów rabunkowych wskazywały, że bezpieczeństwo przewozu jest za-

grożone, naczelnicy urzędów pocztowych winni zwracać się bez zwłoki w drodze telegraficznej lub telefonicznej do przełożonej Dyrekcji P. i T. po instrukcje, dla ochrony zaś poczty wartościowej wyznaczać uzbrojony konwój.

§ 3. Zależnie od stanu bezpieczeństwa na danym gościńcu i od wartości ładunku naczelnik urzędu pocztowego może do ochrony przewożonego ładunku użyć albo uzbrojonego funkcjonarjusza pocztowego albo zwrócić się o asystę do Policji Państwowej. — Uzbrojonego funkcjonarjusza pocztowego lub prywatną osobę jako konwojanta wysyła się zasadniczo w tym wypadku, gdy wartościowy ładunek pocztowy przy chodach pieszych równa się lub przekracza 5.000 złotych, przy przewozie zaś końmi lub samochodem 10.000 złotych.

Eskorty policyjnej do ochrony cennego ładunku pocztowego używa się zasadniczo wówczas, gdy wartość tego ładunku przy kursie pieszym równa się lub przekracza 10.000 zł. a przy przewozie końmi lub samochodem 20.000 zł.

Ochronę ładunku pocztowego podczas transportu w miastach (do dworców wzgl. między miejscowemi urzędami pocztowemi) uskutecznia się zasadniczo przez funkcjonarjuszów pocztowych bez względu na wartość ładunku. Jednak należy się zwracać do Policji Państwowej o ochronę, gdyby wyjątkowe warunki bezpieczeństwa w danym czasie tego wymagały.

§ 4. Pozostawia się uznaniu Dyrekcji P. i T. w zależności od lokalnych stosunków podane w § 3-im granice wartości, wymagające ochrony, zmienić w porozumieniu z właściwemi władzami administracyjnemi bądź na stałe, bądź na pewien okres czasu. Upoważnia się również naczelników urzędów pocztowych do wyznaczania konwoju i ewentualnie nawet do występowania o konwój policyjny przy ładunku pocztowym, którego wartość jest niższa od ustalonej w niniejszych przepisach lub przez Dyrekcję, w tych wyjątkowych nagłych wypadkach, gdy warunki bezpieczeństwa na pewnym gościńcu tego nieodzownie i natychmiast wymagają.

Przy decydowaniu o wysłaniu konwoju ochronnego winien naczelnik urzędu mieć na względzie zarówno zabezpieczenie ładunku jak i wydatki, jakie Skarb Państwa z tytułu konwojowania ma ponieść.

§ 5. Wysokość wartości transportowanego ładunku nie podaje się do wiadomości ani posłańcowi pieszemu lub woźnicy pocztowemu ani konwojantowi ochronnemu. Należy im tylko zalecić zachowanie czujności i baczności na ładunek pocztowy, za którego bezpieczeństwo konwojant odpowiada.

§ 6. O eskortę policyjną zwraca się naczelnik urzędu pocztowego do miejscowego lub najbliższego posterunku Policji Państwowej pismem urzędowem, zaznaczając w niem czas odejścia poczty, czas trwania konwoju i urząd pocztowy, do którego konwój jest potrzebny. Wezwanie pisemne należy wysyłać lub doręczać tak wcześnie, aby posterunek Policji miał możność wyznaczyć i wysłać na czas swego funkcjonarjusza na wskazane miejsce. W razie konieczności można żądanie konwoju przesłać telegraficznie lub telefonicznie, niezależnie od żądania pisemnego.

W razie odmowy dostarczenia eskorty policyjnej urząd pocztowy wysyła własnego konwojanta, a o odmowie donosi Dyrekcji P. i T.

§ 7. Gdy urzędowi pocztowemu odmówiono eskorty policyjnej lub gdy urząd pocztowy nie rozporządza odpowiednią ilością personelu lub też z innych ważnych powodów nie może do ochrony użyć funkcjonarjusza pocztowego, wówczas może wyjątkowo zastąpić go osobą postronną z ludności miejscowej, dobrze sobie znaną i godną zupełnego zaufania. Kwalifikacje moralne i polityczne wybranej osoby muszą być pisemnie poświadczone przez zarząd gminny. Wyznaczona w charakterze konwojanta osoba postronna otrzymuje z urzędu uzbrojenie na tych samych zasadach, co i funkcjonarjusz pocztowy.

§ 8. Zbrojna eskorta posłańca pieszego winna podążać za nim w pewnej odległości. Ten sam sposób konwojowania przewozu zaprzęgowego jest wskazany, o ile konwojowanie może odbywać się konno lub rowerem bez zwiększenia wydatku za konwój.

W przeciwnym razie eskorta jedzie na wozie wzgl. samochodzie pocztowym.

§ 9. O napadzie na pocztę podczas transportu ma posłaniec, woźnica lub konwojant natychmiast zawiadomić najbliższy posterunek Policji Państw., a gdy takiego nie ma, urząd gminny i najbliższy urząd pocztowy. Urząd pocztowy ze swej strony niezależnie od natychmiastowej akcji, którą winien wdrożyć za pośrednictwem władz do tego powołanych, donosi telegraficznie lub telefonicznie o zaszłym napadzie przełożonej Dyrekcji P. i T.

§ 10. Wyposażenie urzędów pocztowych w broń palną i naboje, potrzebne do wykonywania ochrony, uskuteczniają Dyrekcje P. i T. na mocy upoważnienia kompetentnych władz administracyjnych. Celem uzyskania tych upoważnień Dyrekcje P. i T. sporządzają spisy urzędów pocztowych, które zamierzają zaopatrzyć w broń i przedstawiają je właściwym Województwom. W spisach tych przy każdym poszczególnym urzędzie pocztowym musi być zaznaczona ilość i jakość broni palnej i ilość naboi. Upoważnienia wydawane Dyrekcjom P. i T. i urzędom pocztowym są bezpłatne.

O wszelkich zmianach zaszłych w wyposażeniu urzędów pocztowych w broń i naboje Dyrekcje P. i T. zawiadamiają właściwe Województwa. O każdem użyciu broni przez konwojanta pocztowego (funkcjonarjusza pocztowego lub osobę prywatną) ma odnośny urząd pocztowy donieść właściwej władzy administracyjnej I instancji.

§ 11. Urzędy pocztowe są obowiązane o otrzymaniu broni niezwłocznie powiadomić przynależne starostwo i najbliższy posterunek policyjny, powołując się na odnośne zezwolenie władzy administracyjnej, podane w reskrypcie Dyrekcji P. i T.

Ilość i jakość broni oraz ilość naboi wpisują urzędy pocztowe do inwentarza A.

Posiadaną broń i naboje naczelnicy urzędów pocztowych przechowują pod zamknięciem i wydają za pokwitowaniem osobom wyznaczonym do pełnienia służby ochronnej tylko na czas trwania tej służby. Noszenie broni poza godzinami pełnienia służby ochronnej jest surowo wzbronione i będzie karane w myśl obowiązujących przepisów. Za przekroczenie tego zakazu prócz właściwego winowajcy odpowiada również naczelnik urzędu pocztowego.

§ 12. Broń należy nabić i zamknąć bezpiecznikiem, rozpoczynając służbę ochronną i natychmiast po jej ukończeniu rozładować

broń w miejscu wyznaczonem na ten cel z zachowaniem przepisanej ostrożności. Konwojantom bezwzględnie nie wolno podczas pełnienia służby rozstawać się z bronią nabitą, a tembardziej oddawać ją choćby chwilowo drugim osobom do tego nie powołanym.

Naczelnicy urzędów pocztowych używają do zbrojnego konwoju tylko takich funkcjonarjuszów pocztowych względnie osoby postronne, które są obeznane z obchodzeniem się z bronią.—Przy wydawaniu broni naczelnicy urzędów pocztowych obowiązani są każdorazowo zwracać uwagę konwojantom na ostrożne obchodzenie się z bronią i na możność użycia jej tylko w wypadkach koniecznej obrony osobistej lub dla odparcia groźnego zamachu na dobro pocztowe z uwagi na ich odpowiedzialność karno-sądową za wszelkie szkody, spowodowane nieostrożnością lub użyciem broni w wypadkach niewłaściwych.

§ 13. Dyrekcje pocztowe mogą w trybie przewidzianym w § 10 niniejszych przepisów według swego uznania wyposażyć niektóre przełożeństwa poczt ruchomych w krótką broń palną celem wydawania jej do obrony własnej i ładunku, na czas jazdy służbowej tym ambulansom pocztowym, które kursują na linjach drugorzędnych w pociągach wolno biegnących przez okolice odludne, o wątpliwem lub zagrożonem bezpieczeństwie.

Broń i naboje otrzymuje kierownik ambulansu od przełożeństwa ambulansowego za pokwitowaniem bezpośrednio przed objęciem służby i zwraca ją zaraz po powrocie. Rodzaj broni i ilość naboi musi być zanotowana w „sprawozdaniu służbowem“ (dzienniku podróży). Wskazówki, co do obchodzenia się z bronią i odpowiedzialności za wypadki nieostrożności i niewłaściwego użycia broni, umieszczone w § 12, obowiązują w całej pełni kierownika ambulansu. W jaki sposób broń nie nabita i naboje mają być przechowywane na stacji końcowej, normuje w każdym poszczególnym wypadku przełożeństwo ambulansu.

Równocześnie z bronią otrzymuje i zwraca kierownik amublansu zaświadczenie, potwierdzone stemplem i podpisem przełożeństwa ambulansowego, w którem winny być zaznaczone: rodzaj broni i jej numer, ilość naboi, cel wydania, czas ważności tudzież numer ambulansu i pociągu.

§ 14. Dokumentem, upoważniającym konwojanta pocztowego lub prywatnego do noszenia broni podczas konwoju poczty na gościńcach, jest: „Rejestr kursu pocztowego“ a przy kursach pocztowych (jazdy lokalne i dworcowe), na które nie wystawia się „rejestru“, specjalne zaświadczenie urzędu pocztowego, potwierdzone stemplem i podpisem naczelnika urzędu, które wydaje się i odbiera od konwojanta wraz z bronią.

W rejestrze kursu pocztowego (druk pocztowy nr. 410a lub 410b) wzgl. w zaświadczeniu wypisuje się: imię, nazwisko, charakter lub stopień służbowy albo zawód konwojanta ochronnego, kurs pocztowy wzgl. jego odcinek, na który wyznaczono konwój, a przy konwoju wykonywanym przez funkcjonarjusza pocztowego lub prywatną osobę rodzaj broni, jej numer i ilość naboi, wydanych na czas wykonywania ochrony. W zaświadczeniu prócz tego zaznacza się cel wydania broni i naboi oraz czas ważności zaświadczenia. Notowanie broni konwojanta policyjnego w rejestrze kursu pocztowego jest zbędne.

Organa Policji Państwowej są uprawnione do badania tego rodzaju upoważnień. Posłańcy więc lub woźnice pocztowi i konwojanci są obowiązani na wezwanie funkcjonarjuszów Policji okazać im do wejrzenia rejestr kursu wzgl. zaświadczenie.

§ 15. Urząd pocztowy, do którego nadeszła poczta w asyscie konwoju ochronego, jest obowiązany w części rejestru zatytułowanej „Zapiski i spostrzeżenia służbowe" potwierdzić nadejście i rodzaj konwoju (pocztowy, prywatny lub policyjny) przez umieszczenie odpowiedniej uwagi, stwierdzonej odciskiem datownika i podpisem urzędnika przyjmującego pocztę.

Konwojant ochronny ma zasadniczo wracać bezpłatnie najbliższym kursem pocztowym, w którego rejestrze ma być, jak wskazano w § 14, imiennie zanotowany, zarówno jak i broń i naboje przez niego posiadane. Wyjątkowo może on według uznania urzędu wysyłającego wrócić wcześniej, aniżeli najbliższym kursem pocztowym pod tym nieodzownym warunkiem, że z tego tytułu wydatki nie będą wyższe jak wówczas, gdyby wracał najbliższym kursem pocztowym. W wypadku, gdy konwojant prywatny wraca inną okazją, aniżeli kursem pocztowym zostawia broń i naboje w urzędzie końcowym, który odsyła je najbliższą pocztą, jako przesyłkę służbową, imiennie przekazywaną; konwojant zaś pocztowy w takim razie zatrzymuje i odwozi broń i naboje, na które otrzymuje zaświadczenie od urzędu pocztowego, że był użyty do zbrojnego konwojowania poczty. W zaświadczeniu tem należy zaznaczyć datę wysłania konwojanta, szlak i kierunek dokonnaego konwoju, rodzaj i numer broni oraz ilość naboi. Zaświadczenie po powrocie konwojanta należy odebrać. Powracający konwojant może być w razie potrzeby użyty do chrony poczty zdążącej w tymże kierunku.

Przy powrotach konwojantów mają się naczelnicy urzędów kierować względami jak największej oszczędności w wydatkach na konwój.

§ 16. Osoby prywatne użyte do konwojowania poczty otrzymują umówione za tę czynność wynagrodzenie po powrocie do urzędu pocztowego, który je wysłał.

Wynagrodzenie konwojanta prywatnego należy obliczać i przyznawać według godzin zajęcia t. j. za cały czas spędzonej w drodze na podstawie miejscowych cen robotniczych, co do których wysokości urzędy pocztowe mają się informować w zarządzie gminnym. Nie może ono przekraczać wynagrodzenia, które pobiera za tę samą ilość godzin pracy samotny funkcjonarjusz niższy X-ej grupy uposażenia, szczebla *a*. Wysokość przeciętnego wynagrodzenia za godzinę pracy wymienionego funkcjonarjusza otrzymuje się dzieląc 30-tą część jego normalnego miesięcznego uposażenia bez dodatku regulacyjnego przez 8.

Wypłatę wynagrodzenia uskutecznia urząd pocztowy, który konwojanta prywatnego wysłał, za pokwitowaniem, potwierdzonem przez zarząd gminny co do słuszności przyznanego wynagrodzenia.

§ 17. Funkcjonarjusze Policji Państwowej za czas spędzony przy konwojowaniu poczty otrzymują jako wynagrodzenie diety według norm przewidzianych dla funkcjonarjuszów Policji Państwowej za podróże służbowe.

Diety te wypłaca po wykonaniu konwoju urząd pocztowy, który zarządał ochrony, za pokwitowaniem wystawionem przez konwojanta. W kwicie musi być podane imię, nazwisko i stopień służbowy funkcjonarjusza policyjnego, ilość godzin zajęcia w konwoju i wysokość diet. Wszystkie te szczegóły zaświadcza na kwicie odciskiem pieczęci i podpisem komendant posterunku.

§ 18. Do wynagrodzenia konwojanta prywatnego dolicza się koszta ewentualnego przejazdu powrotnego w wypadku przewidzianym w § 15 ustęp 2, t. j. jeśli konwojant według decyzji urzędu pocztowego wysyłającego wraca płatną okazją wcześniejszą aniżeli najbliższym kursem pocztowym i tylko wówczas, gdy droga powrotna jest dłuższa aniżeli 7 km. Koszta przejazdu i odległość muszą być potwierdzone co do słuszności przez właściwy urząd gminny.

W wypadku przewidzianym w § 15 ustęp 2 konwojant policyjny otrzymuje zwrot kosztów podróży powrotnej na zasadach obowiązujących dla funkcjonarjuszów Policji Państwowej.

§ 19. Zarachowanie wypłaconego wynagrodzenia przeprowadza się w „Rachunku wypłaconych należności za konwój poczty na gościńcach“, który to rachunek sporządza się odręcznie w 2-ch egzemplarzach według poniżej umieszczonego wzoru i zamyka miesięcznie.

Do „Rachunku wypłaconych należności za konwój poczty na gościńcach“ wpisuje się imię i nazwisko konwojanta, jego charakter służbowy, a więc czy to jest osoba prywatna, czy też funkcjonarjusz policyjny i jakiego stopnia służbowego, datę, nazwy urzędu pocztowego wyjściowego i przeznaczenia, odległość w kilometrach, czas trwania konwoju, licząc czas tam i zpowrotem wreszcie kwotę wynagrodzenia. W rubryce: „uzasadnienie konwoju“ należy obowiązkowo podać wartość ładunku lub poszczególnej przesyłki wartościowej na podstawie karty odsyłkowej lub wykazu ładunku. Dzienne sumy wypłaconych należności za konwój wpisuje się do wykazu stanu kasy w rozchodzie w osobnej kolumnie zatytułowanej: „za konwój poczty na gościńcach“. Sumę miesięczną rachunku wpisuje się do wydatków budżetowych ogólnego rachunku miesięcznego do § 2 poz. 8 w osobnym wierszu pod tytułem „należności za konwój poczty na gościńcach“. Jeden egzemplarz rachunku wraz z kwitami konwojantów dołącza się do ogólnego rachuknu miesięcznego, drugi pozostaje w urzędzie.

§ 20. Naczelnicy urzędów pocztowych są obowiązani lokale kasowe i magazyny przesyłek wartościowych w razie potrzeby zabezpieczać stałemi lub czasowemi wartami zależnie od wartości i czasu zalegania w nich większych sum pieniężnych wzgl. przesyłek pocztowych oraz stanu zabezpieczenia przed włamaniem i stosunków bezpieczeństwa publicznego w danej miejscowości. Potrzebną wartę wyznacza się z pośród niższego personelu pocztowego. Dyrekcja P. i T. według swego uznania może niektórym urzędom pocztowym wydać broń celem uzbrajania tych wart w trybie i na zasadach przewidzianych w § 10, 11 i 12 niniejszych przepisów.

W nadzwyczajnych wypadkach, gdy zachodzi uzasadniona obawa napadu lub włamania, mają naczelnicy urzędów pocztowych zwracać się do Policji Państwowej o dostarczenie ochrony na czas trwania niebezpieczeństwa.

Urząd pocztowy .... Miesiąc .... 192 ....

RACHUNEK

należności wypłaconych za konwój poczty na gościńcach.

Numer porządk.	IMIĘ i NAZWISKO konwojanta poczty	Charakter konwojanta poczty	Konwój wysłano dnia	Konwój wysłano z	Konwój wysłano do	odległość konwoju w klm.	czas trwania konwoju w godz.	Wynagrodzenie wypłacono dnia	Wynagrodzenie wypłacono w kwocie zł.	Dzienna suma zł.	Kontrola wypłaty i zarachowania	Uzasadnienie konwoju

Okólniki.

Zaprowadzenie obrotu paczkowego i pieniężnego w urzędzie poczt. Horodec k/Kobrynia.

W urzędzie pocz. Horodec k/Kobrynia z dniem 16.IV 1925 r. został podjęty obrót pieniężny za pomocą listów wartościowych i przekazów pocztowych, obrót oszczędnościowy i przekazów czekowych P. K. O. oraz obrót paczkowy.

Nr. 1609/VI z dnia 7 maja 1925.

Używanie maszyn do frankowania w Brazylji.

Zarząd pocztowy Brazylji zawiadamia, że począwszy od dnia 15 kwietnia 1925 r. do opłacania przesyłek listowych używane są prócz znaczków pocztowych również maszyny do frankowania.

Przesyłki listowe, zaopatrzone nadrukami takich maszyn, należy uważać jako należycie opłacone do wysokości kwoty podanej w nadruku.

Maszyny do frankowania używane są w nastepujących krajach: Brazylja, Danja, Egipt, Francja, Indje brytyjskie, Irlandja, Luksemburg, Niemcy, Nowa Zelandja, Szwajcarja, Stany Zjednoczone Ameryki i Wielka Brytanja.

L. 3461/VII z 13 maja 1925.

Adresowanie przesyłek do Czechosłowacji.

Zarząd pocztowy czeskosłowacki zawiadamia, że urzędy jego otrzymują często przesyłki, na których jako kraj przeznaczenia podano nazwy:

Czechy, Tschechien, Tschechei, Tschechowien.

Wobec tego przypomina się, że w myśl okólnika, ogłoszonego w Dz. Urz. Nr. 26 z 1923 r., str. 506, w adresach przesyłek do Republiki Czechosłowackiej należy używać nazw: Ceskoslovensko, Czechosłowacja, Tschechoslovakei, gdyż przesyłki z innemi nazwami będą zwracane miejsca nadania.

Na to należy zwracać uwagę nadawców przesyłek do Czechosłowacji.

L. 3814/VII z 13 maja 1925.

Cenzura przesyłek pocztowych w Turcji.

Według zawiadomienia tureckiego zarządu pocztowego, przesyłki pocztowe do miejscowości Malatia, Mamuret—ul—Azize i Diari—Bekir, położonych w części wschodniej Turcji azjatyckiej podlegają prowizorycznie cenzurze wojskowej.

L. 3814/VII z 13 maja 1925.

Sprostowanie Taryfy telegraficznej za telegramy przesyłane „via Radjo-Warszawa“ (Dod. do Dz. Urz. M. P. i T. N. 55 z 1923 r.).

Na stronie 13-ej Taryfy pod „St. Croix“ należy w kolumnie „zniżkowe“ wpisać odręcznie fr. 1. 90 zamiast fr. 1.97,5.

Na stronie 14-ej Taryfy pod „Ss. Thomas“ należy w kolumnie „zniżkowe“ wpisać — fr. 1,90.

L. 2038/XI z 8 maja 1925.

Usterki przy nadawaniu paczek w większych ilościach.

Zauważono, że funkcjonarjusze przyjmujący paczki nadawane w większej ilości przez jednego i tego samego nadawcę do jednego i tego samego adresata ograniczają się tylko do dorywczego porównywania adresów na listach przesyłkowych z adresami na paczkach, zamiast szczegółowo badać i porównać wszystkie adresy przesyłkowe z wszystkiemi paczkami. Zdarza się zatem dość często, że adresy na dokumentach nie są zgodne z adresami na paczkach wskutek czego adresy przesyłkowe często idą gdzie indziej, a gdzie indziej paczki.

Z tego powodu napływają do urzędu nadawczego liczne zgłoszenia o brakujących i nadliczbowych paczkach i wywiązuje się niepotrzebna korespondencja między urzędem nadawczym, oddawczym, urzędem niedoręczalnych przesyłek a wreszcie Dyrekcją.

Zauważono również, że niektóre urzędy (zwłaszcza mniejsze) albo wcale nie prowadzą rejestru brakujących i nadliczbowych paczek i na te paczki żadnych wogóle nie wysyłają zgłoszeń ani do urzędu nadawczego, ani do urzędu niedoręczalnych przesyłek, albo prowadzą go tylko dla oka, wpisując doń raz na rok jedną, dwie, albo kilka paczek, przyczem do nadliczbowych paczek wystawiają wprawdzie zastępcze adresy przesyłkowe, ale nie troszczą się już dalej o los brakującego oryginalnego listu przesyłkowego.

Postępowanie to jest dowodem, jak mało urzędy zdają sobie sprawę z następstw nieprzestrzegania przepisów obowiązujących w tym względzie, a zwłaszcza, że przez niedbalstwo w tym kierunku mogą narazić Skarb Państwa na straty skutkiem możliwości wypłaty odszkodowania za paczki, których w rzeczywistości nie nadano.

Celem zapobieżenia takim nadużyciom przypomina się urzędom i agencjom poczt. przepisy art. 24 Tymcz. Instr. o paczkach (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 11 r. 1919) polecając ścisłe przestrzeganie tychże.

L. 5/2480/D. P. i T. Kr. z 30 kwietnia 1925.

Wykaz książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr.	Miejsce wydania	Data	Nazwisko i imię	Kwota	Uwagi
130606	PKO.Warszawa	12/V. 24.	Macjejewski Jan	Zł. 718 gr. 48	
223242	PKO Warszawa	26/VII. 23.	Klimkowicz Mieczysław	„ 10 „ 10	
231497	PKO.Warszawa	3/IX 23.	Lucas Izydora	„ 9 „ 27	
240742	Warszawa 3	23/I. 25.	Karp Jerzy	„ 1 „ —	
244861	Warszawa 1	22/VIII. 24.	Gołąb Edward	„ 40 „ 34	
266729	PKO Kraków	17/IV. 25.	Teufel Malwina	„ 2 „ —	
267410	PKO.Warszawa	7/I. 25.	Rejs Jan Józef	„ 19 „ —	

Legitymację i dokumenty unieważnione.

Paweł Rzeszowski, monter telegr. z Bielska, zgubił legitymację kolejową nr. 686, wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Krakowie w dniu 23.IV 1923 r., oraz bilet służbowy wolnej jazdy koleją nr. 174 wystawiony przez Dyrekcję Kolei Państwowych w Krakowie.

Sekretarz pocztowy Zygmunt Jaworski z u. p. Poznań 3 zgubił legitymację urzędniczą nr. 2467/232 wystawioną dn. 6.X 22 przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Poznaniu.

Oszkówna Jadwiga, asystent z urzędu telegraficznego w Katowicach, zgubiła legitymację kolejową nr. 8, wystawioną przez Inspektorat Poczt i Telegrafów w Katowicach dnia 14/III 23 r.

W miejsce zgubionej wydano duplikat nr. 888 dnia 4/V 1925 r.

Knyczównie Władysławie, oficjałowi poczt. w Krakowie, skradziono legitymację kolejową nr. 1898, wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Tel. w Krakowie w dniu 12/V 1923 r.

Legitymujących się powyższemi dokumentami, które się unieważnia, należy oddać władzy bezpieczeństwa, zaś dokument odebrać i przesłać do dotyczącej Dyrekcji Poczt i Tel.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

WILNO.

Wiadomości osobowe.

Mianowania:

Kierownikami urzędów pocztowo-telegraficznych VI klasy: *Jakutis Jan* — Szczuczyn lidzki; V klasy *Szustalewicz Józef* — Gródek wilejski; V klasy *Pikor Henryk* — Linów; V klasy *Zimnoch Bronisław*—Małoryta;

Urzędnikiem pocztowo-telegraficznym XI stopnia służb. *Skarżyński Bolesław* — Głębokie.

Praktykantami p. t. XI st. sł.: *Andruszkiewiczówna Leonida*—Święciany; *Chojnicki Czesław* — Wilejka; *Pilecki Michał* — Zdzięcioł.

Urzędnikami p. t. XII st. sł.: *Wernicki Aleksander* — Dyrekcja; *Michalski Stanisław* — Baranowicze 1; *Wicherek Józef* — Brześć n/B. 2; *Subko Antoni* — Duniłowicze; *Czyżyński Tadeusz* — Druja; *Nielubyć Aleksander* — Druskieniki; *Holub Władysław* — Głębokie; *Rynkiewicz Leonard* — Hancewicze; *Kiciński Aleksander* — Krasne n/Uszą; *Szczudłowski Tadeusz* — Lachowicze; *Kamiński Zygmunt* — Linów; *Cypko Antoni* — Małoryta; *Rutkowski Aleksander* — Mir; *Stopa Józef* — Nowogródek; *Zieleniewicz Jan*—Nowo Święciany; *Stec Aleksander*—Pińsk; *Jodko Wsiewołod* — Wilno 2; *Jankun Zygmunt* — Wołożyn.

Praktykantami p. t. XII stop. służb.: *Ozyszczyńska Irena* — Duniłowicze; *Kuźnińska Eugenja* — Iwieniec; *Rogiński Kazimierz* — Łużki; *Kuczyński Wacław* — Mir; *Dulko Jan* — Mir.

P r z e n i e s i e n i a :

Puciato Mieczysław, urzędnik pocztowy X st. sł., Brześć n/B. nr. 2—Brześć n/B. 1; *Szandrocho Wincenty,* urzędnik pocztowy XI st .sł., Lida—Brześć n/B. 2; *Sadowski Leon,* urzędnik pocztowy XI st. sł., Dyrekcja P. i T. —Kobryń; *Jarosz Juljan,* urzędnik pocztowy X st. sł., Dziewieniszki—Pińsk; *Dmochowski Ludwik,* praktykant pocztowy XII st. sł., Zdzięcioł—Rubieżewicze; *Radecki Adam,* urzędnik pocztowy IX st. sł., Sokółka — Słonim; *Nagrabecki Jan,* urzędnik pocztowy X st. sł., Gródek Wilejski — Wilno 1; *Łucewicz Stanisław,* urzędnik poczt. X st. sł., Nowogródek — Wilno 2.

W y d a l e n i e :

Janulis Józef, praktykant pocztowy XII st . sł. — Żabinka.

R e z y g n a c j e :

Zachowski Stanisław, praktykant pocztowy XII st. sł.—Duniłowicze; *Ryba Franciszek,* praktykant poczt. XII st. sł. —Rubieżewicze; *Klaczyński Stefan Zygmunt* — Wilno 1.

P o w o ł a n i d o w o j s k a :

Ugrewicz Marcin, praktykant pocztowy XII st. sł. — Mołodeczno.

KRAKÓW.

Wiadomości osobowe.

M i a n o w a n i a :

Naczelnikami urzędu pocztowego V klasy: *Kolasiński Stefan*—Sułkowice; *Klimczak Wojciech* — Trzebinia 1; *Matuszewski Paweł* — Wodzisław; VI klasy: *Cichoń Władysława* — Żegiestów — Zdrój; *Kopryna Franciszek* — Gidle.

P r z e n i e s i e n i a :

Barber Szczepan, st. oficjał I kl. z Bobowej do Krakowa; *Kochanek Jan,* st. oficjał II kl. z Bolesławia k. Tarnowa do Brzeska; *Lis Władysław,* st. oficjał II kl. z Oświęcimia do Bielska; *Staszkiewicz Helena,* st. oficjał II kl. z Bielska 1 do Ujsoł; *Salzman Władysław,* oficjał z Radomska do Katowic; *Holländer Marja,* oficjał z Szczawnicy do Bielska 1; *Sermetówna Adela,* oficjał ze Skawiny do Szczawnicy; *Skołyszewska Eugenja,* urzędnik X st. sł. z Dąbrowy Górniczej do Sosnowca; *Pustuła Józef,* asystent z Tenczynka do Krakowa 2; *Krupianka Marja,* asystent z Krzeszowic do Ząbkowic; *Toboła Jan,* asystent z Miechowa Charsznicy do Krakowa; *Pawełek Eugenjusz,* asystent z Krakowa do Miechowa Charsznicy; *Ząbek Wacław,* urzednik XI st. sł. z Kielc do Chmielnika; *Maczkówna Helena,* praktykant z Częstochowy do Grodźca k. Ząbkowic.

U n i e w a ż n i o n e p r z e n i e s i e n i a :

Łucki Stanisław, urzędnik XI st. sł. z Częstochowy do Grodzca k. Ząbkowic.

Przeniesienia na emeryturę:

Łabiński Kazimierz, st. oficjał I kl. w VII stopniu służbowym — Kraków 1; *Zoellner Zdzisław*, st. oficjał I kl. w VIII st. sł. — Kraków 1; *Wożniakowska Franciszka*, st. oficjał I kl. w VIII st. służb. — Kraków 1; *Tymański Wincenty*, st. oficjał pocztowy II kl. — Kamienica k. Łącka; *Mołodecki Aleksander*, st. oficjał w służbie technicznej—Kraków; *Kulczycka Marja, oficjał* — Zakopane.

Zwolnienia:

Folga Marta, oficjał — Chmielnik; *Przybycień Stanisław*, praktykant — Gorlice; *Błaszkiewiczówna Helena*, praktykant — Olkusz.

Wydalenia:

Lisak Antoni, praktykant — Kraków.

Rezygnacje:

Seibert Antonina, oficjał — Bielsko;*Serafin Józef*, asystent — Kraków; *Morawska Marja*, praktykant — Włoszczowa; *Pająk Antoni*, praktykant — Chrzanów; *Hućko Tomasz*, praktykant — Kielce.

LWÓW.

Wiadomości osobowe.

Mianowania:

Naczelnikiem urzędu pocztowego II klasy: *Uhrynowski Jan*—Czortków; V klasy: *Eplerowa Stanisława* — Lwów 11; VI klasy: *Kuzianówna Zofja* — Łąka koło Sambora; *Zdziejowska Franciszka* — Białobożnica; *Rzepa Adela* — Stryhańce; *Andrusiewicz Jadwiga* — Zimna Woda; *Siemasz Helena* — Słowita.

Przeniesienia na inne miejsca służbowe:

Wolański Władysław, oficjał pocztowy z Czortkowa do Chęcin; *Bezen Izak*, oficjał pocztowy ze Zborowa do Czortkowa; *Szpakowska Helena*, oficjał pocztowy z Dynowa do Nowogródka; *Dziduszko Zofja*, asystent pocztowy z Zimnej Wody do Lwowa; *Osiadacz Zofja*, asystent pocztowy z Borysławia do Drohobycza 2; *Müller Mieczysław*, asystent pocztowy z Czortkowa z powrotem do Hłuboczka wielkiego; *Wysocki Jan*, asystent pocztowy ze Starej Soli do Delatyna; *Kosik Kazimiera*, asystent pocztowy z Żółkwi do Lwowa; *Adamowicz Józef*, st. oficj. poczt. 1 kl. z Przemyśla z powrotem do Żółkwi; *Galuchowski Mieczysław*, oficjał pocztowy z Przemyśla do Jarosławia; *Michalik Czesława*, z Posady Olchowskiej do Przemyśla.

Przeniesienia na emeryturę:

Schindler Józef, st. ofic. p. 1 kl. — Lwów; *Holońka Anna*, st. ofic. poczt. 1 kl. —Trembowla; *Patrij Roman*, st. ofic. poczt. 2 kl.—Perehińsko.

Skony:

Korczyński Ludwik, st. radca rach. — Lwów; *Buchheim Maurycy*, st. ofic. p. 1 kl. Jarosław; *Badaryczowa Helena*, asystent pocztowy—Stanisławów.

Dział nieurzędowy.

44. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Towarzystwa Czynnej Pomocy Pracowników Poczty, Telegrafu i Telefonu Rzeczypospolitej Polskiej — Lwów.

odbędzie się we Lwowie w sobotę dnia 30 maja 1925 w sali rozpraw dyscyplinarnych Dyrekcji Poczt i Telegrafów (pl. Smolki 3 I p.) o godz. 5 po poł. z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie,
2) Odczytanie protokułu ostatniego Walnego Zgromadzenia,
3) Sprawozdanie Wydziału z czynności i rachunków za r. 1924,
4) Wniosek Komisji Rewizyjnej na udzielenie Wydziałowi absolutorjum za rok 1924,
5) Wniosek Wydziału co do wysokości opłat i zasiłku pogrzebowego na rok 1925,
6) Inne wnioski Wydziału,
7) Wybór 6-ciu członków Wydziału i 3-ch zastępców na lat 3, 2-ch członków Wydziału, 3-ch członków Komisji Rewizyjnej, 3-ch ich zastępców i 5-ciu członków Sądu Rozjemczego na 1 rok,
8) Wnioski członków.

Wnioski członków do Walnego Zgromadzenia muszą być podane wpierw do wiadomości Wydziału przynajmniej na dni 7 przed Walnem Zgromadzeniem.

W razie braku kompletu o godz 5, — odbędzie się tego samego dnia, w tem samem miejscu i z tym samym porządkiem dziennym w godzinę później II Walne Zgromadzenie — ważne bez względu na ilość obecnych na niem członków.

Lwów, dnia 15 kwietnia 1925.

Za Wydział:

(—) Kazimierz Płachciński, Sekretarz. (—) Karol Köhler, Prezes.

Zestawienie rachunkowe za r. 1924

Towarzystwa Czynnej Pomocy Pracowników Poczty, Telegrafu i Telefonu Rzeczypospolitej Polskiej we Lwowie.

Przychody Zł.	gr.		Rozchody Zł.	gr.
		I. Fundusz obrotowy.		
43	10	Saldo z 31/12 1923		
17679	75	Wkładki		
		Wypłacone zasiłki	9651	—
8466	82	Administracja	5072	04
305	59	Różne (w tem odsetki)		
		Do funduszu żelaznego (II)	2354	44
		Do funduszów zapomogowych (III i VI)	2943	05
		Na cele bibljoteki	588	61
		Saldo w d. 31/12 1924	5886	12
26495	26	Razem	26495	26
		II. Fundusz żelazny.		
4	69	Saldo z d. 31/12 1923		
214	34	Wpisowe		
2354	44	Z funduszu obrotowego (I)		
569	21	Ruchomości w d. 31/12 1924		
		Saldo w d. 31/12 1924	3142	68
3142	68	Razem	3142	68

Przychody Zł.	gr.		Rozchody Zł.	gr.
		III. Fundusz zapomogowy im. Antoniego Rybotyckiego.		
7	39	Saldo z d. 31/12 1923		
11	67	Datki kursu pocztowo-telegraficznego		
200	—	Z „Dnia Pocztowego"		
1765	83	Z Funduszu Obrotowego (I)		
101	—	Drobne datki i inne wpływy		
		Wydatki administracyjne	21	40
		Saldo w d. 31/12 1924	2064	49
2085	89	Razem	2085	89
		IV. Fundusz bursowy im. Wincentego Tournellego.		
22	06	Saldo z d. 31/12 1923		
23	33	Datki kursu pocztowo-telegraficznego		
150	—	Z „Dnia Pocztowego"		
208	10	Drobne datki i inne wpływy		
		Wydatki administracyjne	28	06
		Saldo w d, 31/12 1924	375	43
403	49	Razem	403	49
		V. Fundusz zapomogowy im. Franciszka Gillnreinera.		
3	15	Saldo z d. 31/12 1923		
8	22	Datki Kursu pocztowo-telegraficznego		
150	—	Z „Dnia Pocztowego"		
43	12	Drobne datki i inne wpływy		
		Wydatki administracyjne	9	62
		Saldo w d. 31/12 1924	194	87
204	49	Razem	204	49
		VI. Fundusz zapomogowy dla żyjących pracowników p. t. i t.		
12	80	Saldo z 31/12 1923		
30	55	Datki Kursu pocztowo-telegraficznego		
21	20	Z puszki u. p. Lwów 1 — Kasa		
2	22	„ Wydziału rachunkowego Lwów		
20	—	Urząd pocztowy Brzeżany		
2	40	„ Przemyśl 1		
1	47	„ Podwołoczyska		
6	66	Pp. Wiśniewski Uścieryki		
2	55	„ Dobrzański Brzeżany		
2	50	„ Zagórski Dobromil		
500	—	Z „Dnia Pocztowego"		
1177	22	Z funduszu obrotowego (I)		
117	20	Datki drobne i inne wpływy		
		Udzielone zapomogi	651	10
		Wydatki administracyjne	39	66
		Saldo w d. 31/12 1924	1206	01
1896	77	Razem	1896	77
		VII. Fundusz zapomogowy dla wdów i sierot pocztowych.		
28	63	Saldo z d. 31/12 1923		
12	78	Datki Kursu pocztowo-telegraficznego		
200	—	Zarząd Gł. Związku Pracow. P. T. i T.		

Przychody Zł.	gr		Rozchody Zł.	gr.
27	77	Urząd pocztowy Brzeżany		
11	11	„ Skałat		
7	77	„ Borysław		
3	05	„ Sędziszów		
2	83	„ Maków		
2	77	„ Lipiński		
1	50	„ Kraków 2		
20	—	„ Busk		
3	—	„ Zabłotów		
1	11	Pp. Urbanik Siersza		
1	11	„ Hamerski Borysław		
5	55	„ Altkorn Lwów		
2	78	„ Leszczyński „		
88	88	„ Makowiecki „		
2	78	„ Strach „		
3	02	„ Schlenk Bydgoszcz		
110	—	„ Drzymalik Limanowa		
8	—	„ Bruzga Kuźnica grodz.		
13	80	Reszta z wieńca dla ś. p. P. Pieściorowskiego		
49	38	„ „ „ ś.p. F. Heksla		
33	33	Komitet zabawowy Lublin Dyr. P. i T.		
150	—	Z „Dnia Pocztowego“		
3096	17	Z „Dnia Zadusznego“		
209	41	Drobne datki i inne wpływy		
		Udzielone zapomogi	2367	77
		Wydatki administracyjne	101	94
		Koszt urządzenia „Dnia Zadusznego“	183	41
		Saldo w d. 31/12 1924	1443	41
4096	53	Razem	4096	53
		VIII. Fundusz Sanatorjów Pocztowych.		
86	99	Saldo z d. 31/12 1923		
23	33	Datki Kursu pocztowo-telegraficznego		
3	22	Koło Miejscowe Związku Prac. PTiT. Pińsk		
18	85	Urząd pocztowy Lwów 1 oddz. listowy		
13	05	„ Sędziszów		
13	33	„ Stryj (centrala telefon.)		
2	79	„ Złoczów		
2	77	„ Brzeżany		
5	56	„ Kraków 2		
5	—	„ Brzozów		
2	62	„ Brody		
3	05	„ Koźmin		
6	—	„ Lublin 2		
2	77	Pp. Truszowa Jodłownik		
2	77	„ Szybalska Kołomyja		
6	—	„ Manasterski Schodnica		
2	—	„ Helfgot Bolechów		
2	—	„ Bobulski Przeworsk		
2903	99	Jednorazowa zbiórka w u. p. w d. 1/9.24		
1942	53	Datki członków T-wa Czyn. Pomocy		
300	—	Z „Dnia Pocztowego“		
262	66	Datki drobne i inne wpływy		
		Wydatki administracyjne	142	16
		„ na urządzenie zbiórki w d. 1/9.24	200	04
		Saldo w d. 31/12 1924	5269	08
5611	28	Razem	5611	28

We Lwowie, dnia 15 stycznia 1925

(—) Ćwikłowski Michał
kontroler T-wa

(—) Stanowski Karol
skarbnik T-wa

Powyższe zestawienie rachunkowe sprawdzono i uznano za zgodne z księgami i dokumentami.

We Lwowie, dnia 8 maja 1925.

Komisja Rewizyjna Walnego Zgromadzenia:

(—) Wołoszynowicz Włodzimierz. st. radca rachunkowy

(—) Kubala Błażej. st oficjał poczt. I kl.

(—) Dul Michał. podurzędnik poczt.

ADRES ADMINISTRACJI: GEN. DYREKCJA POCZT I TELEGRAFÓW
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr. 4.

Cena prenumeraty na I kwartał 1925 roku — 2 zł. 50 gr.	Cena egzemplarza pojedynczego 30 gr.

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 10 groszy

Prenumeratę można wpłacać za pośrednictwem PKO na konto czekowe Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 29113 18-V.25. 5000.

316